

Een groen meesterwerk

Aan het einde van de twintigste eeuw, toen ik onderzoek deed naar de geschiedenis van de volkshuisvesting in Friesland, bezocht ik de wijk De Swetten. Een karakteristieke wijk uit de wederopbouw. Er stonden keurige maar saaie woningen uit de bouwstroomperiode, veel van hetzelfde. De inrichting van de wijk verraste mij wel door de ruime aanpak met veel groen, speeltuinen, hoven, heuse grachten bij De Ee en De Rien en een vijverpartij bij De Brekken. Van zo'n aanpak was in uitbreidingswijken van andere steden en grote plaatsen geen sprake.

Bij Oud Ambacht en omgeving werd in 1958 gebouwd dat het een aard had. Toen werden meer dan 400 huurwoningen uit de grond gestampt. Drachten was 'booming'. Daarna kwam de wijk De Swetten tot stand: van 1961 tot 1963 (met nog een paar rijtjes in 1969) bouwden de corporaties daar nog eens 480 huurwoningen. De wijk kreeg een opmerkelijke inrichting. Een van de meest vooraanstaande landschapsarchitecten uit de naoorlogse periode, Hein Otto (1916-1994) uit Utrecht, was erbij betrokken. Otto had aan het einde van de jaren vijftig de vóór 1831 aangelegde Reidingtuin in de romantische Roodbaard-stijl omgevormd tot het openbare Reidingpark. In 1958 mocht hij bovendien ten zuiden van De Swet-

ten een nieuw park ontwerpen, het Thalenpark. Toen ik aan het eind van de jaren zeventig tijdens het Roodbaard-onderzoek het Thalenpark bezocht, was ik blij verrast. Hier geen romantiek van quasinatuur, maar respect voor natuurlijke elementen in een heldere structuur. Hein Otto was een man van de grote lijnen, wars van priegelige details. Zo kreeg Drachten een unicum in de Nederlandse tuingeschiedenis. Hoe beperkt van omvang het park ook was, het kreeg allure door de aanpak in rechthoekige vormen met lange lanen, rechthoekige gazons en een winkelhaakvormige vijverpartij met strakke oevers en trappartijen, een podium en een daar naartoe leidende lange brug. Het Thalenpark is met zijn grootse, functionalistische karakter een prachtig groen hoogtepunt in de geschiedenis van het Nederlandse Nieuwe Bouwen.

Een paar jaar geleden stond het park op de tocht. Door onveiligheid en overlast dreigde het park teloor te gaan. De gemeente heeft toch besloten om het op te knappen en in de sfeer van Hein Otto op bepaalde punten aan te passen. Het vaak drassige grasperk aan de westzijde is tot een spannend terras omgevormd en er zijn bij de vijvers speelvoorzieningen toegevoegd. Knap gedaan, alleen jammer dat de lanen en paden verhardingen kregen. ■

